

2015 - X. RŮZNÉ

1. Průběh počasí

Leden

Celkově byl letošní leden teplotně nadnormální, a to výrazně. Teploty byly v průměru o 3°C vyšší než je obvyklé. Teplá byla především první polovina ledna, kdy teploty byly na řadě stanic až o 6°C teplejší než činí dlouhodobý průměr. Noční teploty klesaly ve 20 dnech jen těsně pod bod mrazu, nejnižší teplota byla 7. ledna, a to -6°C. Den s celodenním mrazem byl pouze jediný, denní teploty vystupovaly na toto zimní období dosti vysoko, 10. ledna dokonce až na +15°C.

Srážky sněhové:

1. – 3 cm, 4. – 3 cm, 5. – 2 cm, 6. – 1 cm, 25. – 3 cm,
27. – 3 cm, 29. – 1 cm, 30. – 2 cm.

Srážky dešťové: Celkem 7 mm, a to: 11. – 3 mm, 17. – 4 mm.

Celkem spadlo 18 cm sněhu, ale protože nemrzlo, sněhová pokrývka se neudržela. Silničáři tak neměli obvyklé zimní starosti, pouze dvakrát sypali vozovky.

Únor:

Únor bývá měsíc s nejsilnějšími mrazy. V letošním roce ale nebyl ani jediný den s celodenním mrazem, slabé noční byly šestnáctkrát, ale pouze do -6°C, naopak denní často vystoupily k +8°C až +12°C. Srážkově byl únor silně podnormální.

Srážky sněhové: 8. – 1 cm, 9. – 2 cm.

Srážky dešťové: 22. – 0,5 mm, 24. – 1 mm.

Zima:

Prosinec, leden a únor – tedy všechny tři měsíce letošní zimy byly nadprůměrně teplé, ale hluboko podprůměrné srážkově. V prosinci napadly 2 cm, v lednu 18 cm, v únoru 3 cm – celkem za období 23 cm, ale sněhová pokrývka se vlivem vyšších teplot neudržela, takže děti si tentokrát zimních radovánek při sáňkování nebo lyžování vůbec neužily. Půda trpí srážkovým deficitem.

Březen:

Slabé noční mrazíky se vyskytovaly asi v polovině dní v rozmezí 0° až -3°C. V druhé polovině března byly denní teploty příjemné, vystupovaly k 15°C. Srážkově byl březen sice průměrný (spadlo celkem 46 mm), ale vzhledem ke slabým srážkám uplynulých měsíců vláhový deficit stále trvá. 31. března byla letošní první bouře.

Srážky dešťové: 1. – 0,5 mm, 2. – 6,5 mm, 11. – 6 mm, 14. – 6 mm,
26. – 5 mm, 27. – 5 mm, 29. – 1 mm, 30. – 1 mm, 31. – 15 mm při bouři.

31. března se naším regionem přehnala vichřice, která dosahovala rychlosti 110 km v hodině. S následky větru měli plné ruce práce profesionální i dobrovolní hasiči, kteří na několika místech okresu odstraňovali spadané stromy přes silnici. Při bouři strhl víchr část střechy Domova seniorů v Šanově, odkud muselo být evakuováno čtyřicet seniorů.

Duben:

Duben začal nepříjemnými ranními teplotami a sněhovými přeháňkami. Na horách napadlo až 15 cm sněhu. O Velikonocích byla dokonce větší zima než o minulých vánočních svátcích. Od druhé dekády začaly denní teploty vystupovat až k 20°C, 16. dubna byly teplotou 25°C opět překonány teplotní rekordy. Srážkově byl duben silně podnormální, napršelo pouhých 10 mm. Srážky: 1. – 1 mm (sněhové přeháňky), 2. – 4 mm, 11. – 2 mm při bouři, 17. – 3 mm.

Květen:

Měsíc květen byl teplý, zvláště jeho začátek. Zajímavostí bylo, že se ani jedenkrát nevyskytl ranní mrazík, ve dnech „ledových mužů“ byly teploty nad 20°C. Srážkově byl květen jen mírně podprůměrný, napršelo celkem 42 mm v 10 dnech.

Srážky: 1. – 5 mm, 2. – 5 mm, 3. – 0,5 mm, 13. – 1 mm, 21. – 3 mm, 23. – 15 mm,
24. – 8 mm, 26. – 2 mm, 27. – 1 mm, 30. – 1,6 mm.

Protože větší srážky byly pouze dvakrát, vláhový deficit stále trvá.

Červen:

Červen začal letními teplotami, které se v rozmezí 25°C až 32°C udržely až do poloviny měsíce, kdy se mírně ochladilo. 25. června klesla noční teplota na 7°C a v tento den byl dokonce na Šumavě zaznamenán neobvykle mráz -4,6°C. V posledních červnových dnech opět denní teploty vystupovaly nad 25°C.

Srážky: Celkem v sedmi dnech napršelo 30 mm, chyběl vydatný déšť, srážkový deficit pokračoval. 14. – 6 mm, 20. – 3 mm, 21. – 2 mm, 22. – 4 mm, 23. – 11 mm,
27. – 0,5 mm, 28. – 3,5 mm.

Červenec:

Měsíc červenec byl nejteplejším od roku 1880, kdy se provádí pravidelné měření teplot. Během 18 dní dosáhly teploty 30°C a vyšších (7 dní nad 35°C). Nejteplejšími dny byly 17. a 18. červenec, kdy teplotou 37°C byly překonány rekordy na 70 stanicích.

Srážky: 8. – 11 mm, 18. – 2 mm při bouři, 25. – 5 mm, 27. – 10 mm, 29. – 5 mm.

Celkem v pěti dnech napršelo 33 mm.

Srážky dosahovaly jen 40% měsíčního průměru, takže deficit činil 60%, což se projevovalo i naprostým nedostatkem vody v tocích.

Srpen:

Rekordní teploty pokračovaly i v měsíci srpnu. 6. srpna byly překonány teplotní rekordy, a to na meteorologické stanici v Kuchařovicích teplotou 34,5° a v Dyjákovicích dokonce 36°C.

8. srpen byl zatím nejteplejším dnem letošního roku – v Řeži u Prahy bylo naměřeno 39,8°C a na 135 z celkového počtu 140 stanic byl překonán teplotní rekord. Absolutní rekord u nás je 40,4°C a byl naměřen 20.8.2012.

Celkem bylo v srpnu 17 dní s teplotou 30°C a vyšší a 5 dní s teplotou v rozmezí 25°C až 30°C.

Absolutní deficit dešťových srážek způsobil značné problémy s nedostatkem vody, na mnohých místech byl vydán zákaz odběru vody k zalévání. Velké teploty způsobily nárůst počtu požárů, proto byl vydán zákaz rozdělování ohně a manipulace s ohněm v přírodě. Přesto hasiči vyjížděli počátkem srpna téměř denně k požárům obilí nebo lesa.

Srážky: 17. – 33 mm při bouři, 18. – 16 mm, 20. – 10 mm, 25. – 2 mm.

Celkem sice napršelo 61 mm, ale pro dlouhodobě vyprahlou zemi to bylo velmi málo.

Léto:

Letošní léto se vyznačovalo velmi horkými dny a značným suchem. Počet tropických dní byl nejvyšší za dlouhé sledované období.

Projevoval se nedostatek srážek, klesly hladiny vodních toků i hladiny přehrad, takže v některých oblastech byl vydán zákaz používání vody k zalévání.

Charakteristickým znakem letošního letního počasí je to, že bylo dlouhodobé období bez srážek a dlouhé období s tropickými teplotami.

Září

Také tento měsíc se vyznačoval teplým počasím s podprůměrným množstvím srážek. V 19 dnech byly denní teploty nad 20°C, nejteplejším dnem bylo 1. září s teplotou 32°C, nejméně chladné ráno bylo 22. a 23. září s teplotou +4°C, ale na některých místech byl slabý mráz.

Dešťové srážky se vyskytovaly celkem v sedmi dnech, ale byly slabé:

2. – 2 mm, 4. – 9 mm, 5. – 4 mm, 7. – 1,5 mm, 9. – 10 mm,
10. – 2,5 mm, 11. – 0,5 mm, 14. – 1,5 mm.

Celkem napršelo za měsíc září 31 mm, takže srážkový deficit stále trvá.

Astronomickou zajímavostí bylo zatmění Měsíce v ranních hodinách dne 28. září, kdy se na obloze objevil „krvavý měsíc“.

Říjen:

První dva říjnové dny klesly ranní teploty téměř k nule, v naší obci se v údolí vyskytl první přízemní mráz, takže na pozemcích Rybníky pomrzla zelenina (rajčata, papriky, cukety).

12. října klesla teplota na horách hluboko pod nulu, na šumavské Kvildě byl zaznamenán dokonce mráz -12°C, což byla vůbec nejnižší teplota za dobu sledování. Toho dne padal také první sníh, 14. října dokonce v Krušných horách tvořila sněhová pokrývka 10 cm.

Noční teploty se v říjnu pohybovaly v rozmezí -2°C až 12°C, denní v rozmezí 10°C až 21°C. Celkově bylo počasí méně příznivé, teploty byly podprůměrné, a to přesto, že na stanici v Kuchařovicích i v Dyjákovcích byly v tomto měsíci naměřeny i maximální teploty kolem 20°C. Průměrná říjnová teplota vzduchu byla v Dyjákovcích 9,5°C (méně o 0,3°C), v Kuchařovicích 8,8°C (méně o 0,8°C).

Říjen byl s mlhami a dešťovými srážkami v osmi dnech, kdy napršelo celkem 84 mm.

Srážky: 5. – 12 mm, 7. – 3 mm, 8. – 11 mm, 14. – 18 mm, 15. – 12 mm, 16. – 11 mm,
19. – 16 mm, 29. – mženi 1 mm.

Ačkoliv srážky snížily celkový vláhový deficit a byly v říjnu hojnější, přesto se nesplnilo očekávání, že alespoň koncem října porostou houby. Zatímco loňský rok byla houbařská sezóna abnormálně bohatá, letos naopak téměř žádné běžné houby vůbec nerostly.

Listopad

Začátkem i koncem měsíce byly sice slabé ranní mrazíky, v posledním listopadovém týdnu dokonce dvakrát sněžilo, ale denní teploty vystupovaly nezvykle vysoko, takže byly opět několikrát překonány teplotní rekordy. Nejteplejším dnem byl 11. listopad, kdy v Dyjákovcích naměřili 20,8°C a byl tak o 5,1°C překonán rekord z roku 1997.

Co se týká srážek, padaly celkem v pěti dnech, a to dešťové: 15.11. - 9 mm, 20.11. - 25 mm a 30.11. - 9 mm, sněhové: 23.11. - 1 cm a 26.11. - 3 cm.

Celkem napršelo 43 mm a napadly 4 cm sněhu.

Listopad byl jako celek velmi teplý s rekordy překonanými na většině meteorologických stanic, srážkově průměrný. Nad jižní Moravou se 18. listopadu přehnala vichřice, na Znojemsku devětkrát vyjízďeli hasiči k likvidaci spadáných stromů.

Náporu vichřice neodolal ani vánoční strom ve Znojmě, který byl 29. listopadu slavnostně rozsvícen na Horním náměstí, ale během noci jej vichřice, dosahující téměř stokilometrové rychlosti, zlomila.

Prosinec:

Trend teplého počasí překonávání rekordů pokračoval i v prosinci. Nejteplejší byl třetí prosincový týden, kdy teploty v našem regionu vystoupily až ke 13°C, v Čechách, kde nebyly mlhy, až k rekordním 17°C.

Srážky: 1. – 4 mm, 2. – 5 mm, 8. – 4 mm, 10. – 5 mm, 17. – 5 mm, 18. – 3 mm, 19. – 2 mm, 20. – 1 mm.

Celkem napršelo 29 mm.

Vánoční období bylo bez sněhu a bez mrazů. V horských střediscích začali koncem listopadu zasněžovat, protože ani na horách nebyl sníh. Očekávané mrazy se nedostavily, s umělým zasněžováním se muselo přestat. Proto se lyžovalo jen v několika málo nejvýše položených lyžařských střediscích.

2. Počasí letošního roku

Zima byla nadprůměrně teplá s průměrným slunečným svitem a suchá (téměř bez sněhu) s 46 mm srážek (obvyklý průměr za zimní období bývá 70 mm).

Nejstudenějším měsícem byl únor (s průměrnou teplotou +1,5°C), z hlediska slunečního svitu byla zima průměrná - prosinec s 71 hodinami slunečního svitu byl slunečnější než obvykle (průměr: 51 hodin). Překonané rekordy: 11. ledna – nejvyšší naměřená teplota v Dyjákovcích +14,4°C, v Kuchařovicích +13,5°C. Nejnižší teplota letošní zimy byla pouze -6°C.

Počasí během roku bylo plné extrémů – dlouhá období bez srážek, mnohokrát byly překonány dlouhodobé teplotní rekordy, např. v červenci byly překonány dokonce na všech meteorologických stanicích. Kuchařovice měly neteplejší noc za celou dobu měření, a to ze 7. na 8. červenec, kdy teplota neklesla pod 23,2°C.

Extrémně vysoké teploty sužovaly celou republiku, červenec měl 12 tropických dní. Vysoké teploty byly zaznamenány také v srpnu. 9. srpna – Dyjákovice 36,6°C, Kuchařovice 35,3°C, 11. srpna – Dyjákovice 36,9°C, Kuchařovice 35,1°C.

Nejteplejším měsícem byl srpen s průměrnou teplotou 22,8°C (+4,8°C). Zajímavostí je, že i v tomto teplém měsíci klesla teplota v noci pod 10°C. Další v pořadí byl červenec s průměrem 22,6°C (+4,1°C) a pak červen s 18,7°C (+2,0°C).

Také sluníčka jsme si užili v míře vrchovaté – všechny tři měsíce byly nadprůměrné. V červenci svítilo slunce 306 hodin (127%), v srpnu 272 (146%).

Oč teplejší a slunečnější byly letní měsíce, o to méně bylo srážek. Léto s 127 mm bylo velmi suché, napršelo pouze 60% dlouhodobého normálu. Pouze srpen se svými 64 mm byl nadnormální (110%), v červenci spadlo 33 mm a v červnu, který býval deštivým měsícem, jen 30 mm.

Průtoky v řekách byly výrazně podprůměrné – voda ve Vranově měla poloviční stav. Průtok v Dyji byl zhruba čtvrtinový – do přehrady přitékal jeden kubík za sekundu, odtékaly čtyři až pět kubíků. Hladina v září klesala o 5 cm denně.

Zemědělcům v letošním roce pomohly zásoby vody, které spadly v závěru loňského léta a na podzim.

Shrnutí: Letošní léto bylo teplotně a z hlediska slunečního svitu výrazně nadnormální. Celkem bylo 35 tropických dní s teplotami nad 30°C a 8 tropických nocí, kdy teplota neklesla pod 20°C. Počet těchto dní byl rekordní. Průměrná teplota léta byla 21,4°C, což je o 3,7°C nad průměrem. Z pohledu srážek bylo léto suché.

Září začalo opět překonanými rekordy – 1. září v Dyjákovících 34,2°C – rekord z r. 1994 překonán dokonce o 5°C, rekordy padaly i v dalších podzimních měsících. Všechny tři podzimní měsíce byly teplotně nadnormální, srážkově podprůměrné bylo září.

Vánoce: Jak je již v posledních letech téměř běžné, nebyly ani letos „bílé“. Využijeme-li údajů Meteorologické stanice v Kuchařovicích, zjistíme, že v tomto století byl o Štědrém dni sníh jen výjimečně, jak dokazuje následující přehled:

Rok 2001:	teplota -6°C	5 cm sněhu
Rok 2002:	-5°C	7 cm sněhu
Rok 2003:	-1°C	bez sněhu (v noci po slunečném dnu však pořádně mrzlo)
Rok 2004:	-9°C	bez sněhu
Rok 2005:	5°C	nesouvislá sněhová pokrývka
Rok 2006:	0°C	bez sněhu
Rok 2007:	-4°C	sněhový poprašek
Rok 2008:	6°C	bez sněhu
Rok 2009:	7°C	bez sněhu
Rok 2010:	8°C	bez sněhu
Rok 2011:	8°C	bez sněhu
Rok 2012:	3°C	bez sněhu
Rok 2013:	7°C	bez sněhu
Rok 2014:	10°C	bez sněhu
Rok 2015:	12°C	bez sněhu

3. Přehled měsíčních teplot

Měsíc:	Průměr teplot	minimálních	maximálních	průměr min./max.
Leden		-0,71°C	5,22°C	2,25°C
Únor		-0,86°C	5,39°C	2,26°
Březen		0,93°C	11,42°C	6,17°C
Duben		3,73°C	16,43°C	10,08°C
Květen		8,35°C	19,61°C	13,98°C
Červen		12,43°C	25,03°C	18,73°C
Červenec		15,26°C	29,42°C	22,34°C
Srpen		16,19°C	29,55°C	22,87°C
Září		11,03°C	20,90°C	15,96°C
Říjen		6,26°C	14,22°C	10,24°C
Listopad		3,07°C	11,40°C	7,23°C
Prosinec		1,61°C	7,13°C	4,37°C

Na Znojemsku jsou dvě stanice, kde se měří teplota. Starší z nich v Kuchařovicích, kde se měření provádí již 54 roků, za toto období činila průměrná roční teplota 8,9°C. V roce 2014 to bylo již 10,7°C a nejvíce za období měření to bylo v roce 2015, kdy průměrná teplota dosáhla 10,9°C.

4. Počet dní s dešťovými a sněhovými srážkami

Měsíc	Dne												Celkem dní	Celkem mm
<u>Leden:</u>	1.	4.	5.	6.	8.	11.	17.	25.	27.	29.	30.			

Sníh *cm	3*	3*	2*	1*	0,5*				3*	3*	1*	2*	9	18,5 cm
Děšť mm						3	4						2	7 mm
<u>Únor:</u>	8.	9.	22.	24.										
Sníh *cm	1	2											2	3 cm
Děšť mm			0,5	1									2	1,5 mm
<u>Březen:</u>	1.	2.	11.	14.	26.	27.	29.	30.	31.				9	
Děšť mm	0,5	6,5	6	6	5	5	1	1	15					46 mm
<u>Duben:</u>	1.	2.	11.	17.									4	
Děšť mm	1	4	2	3										10 mm
<u>Květen:</u>	1.	2.	3.	13.	21.	23.	24.	26.	27.	30.			10	
Děšť mm	5	5	0,5	1	3	15	8	2	1	1,5				42 mm
<u>Červen:</u>	14.	20.	21.	22.	23.	27.	28.						7	
Děšť mm	6	3	2	4	11	0,5	3,5							30 mm
<u>Červenec:</u>	8.	18.	25.	27.	29.								5	
Děšť mm	11	2	5	10	5									33 mm
<u>Srpen:</u>	2.	17.	18.	20.	25.								5	
Děšť mm	2	33	16	10	2									63 mm
<u>Září:</u>	2.	4.	5.	7.	9.	10.	11.	14.					8	
Děšť mm	2	9	4	1,5	10	2,5	0,5	1,5						31 mm
<u>Říjen:</u>	5.	7.	8.	14.	15.	16.	19.	29					8	
Děšť mm	12	3	11	18	12	11	16	1						84 mm
<u>Listopad:</u>	15.	20.	23.	26.	30.									
Děšť mm	9	25			9								3	43 mm
Sníh cm			1*	3*									2	4 cm
<u>Prosinec:</u>	1.	2.	8.	10.	17.	18.	19.	20.						
Děšť mm	4	5	4	5	5	3	2	1					8	29 mm

Počet dní s dešťovými srážkami v roce 2015: 71
Množství dešťových srážek: 419,5 mm
Počet dní se sněhovými srážkami v roce 2015: 13
Množství sněhových srážek: 25,5 cm
Nejméně srážek spadlo v únoru a v dubnu, nejvíce v říjnu.

5. Vánoční počasí ve světě

Zatímco v Evropě si lidé naříkali na Vánoce „na blátě“, v jiných světadílech prožívali dramatické chvíle. Ve Spojených státech udeřila série smrtících bouří a tornád, na jihu tohoto kontinentu udeřil obávaný jev El Niño. Musely být evakuovány statisíce lidí, došlo i ke ztrátám na životech. Sever Anglie postihly mimořádně silné záplavy.

6. Zatmění Slunce

Příznivé počasí umožnilo 20. března sledovat zajímavý astronomický jev, a to částečné zatmění Slunce, které bylo pozorovatelné na území České republiky, a to v době od 9,34 hod. do 10,50 hod. Měsíc postupně ukrajoval z pravého horního okraje naší mateřskou hvězdu a postupně zakryl 73% slunečního kotouče. Po dosažení maximálního zákrytu Měsíc začal sluneční kotouč pouštět.

Letošní zatmění Slunce bylo jediné, které bude až do roku 2021 z našeho území viditelné. Bylo dobře pozorovatelné i na Znojemsku.

K úplnému zatmění Slunce by mělo dojít v Česku až v roce 2135.

7. Zatmění Měsíce

28. září bylo v naší vlasti viditelné zatmění Měsíce, ve 4,11 hod. byl celý povrch Měsíce zastíněn a začala fáze jeho úplného zatmění.

8. Sonda prolétla kolem Pluta

19. ledna 2006 odstartovala ze Země sonda New Horizont, která rychlostí 58 000 km/hod. prolétla 14. července letošního roku ve vzdálenosti 12 500 km kolem Pluta jako první těleso vytvořené člověkem.

9. Nezaměstnanost

V měsíci lednu, kdy každoročně míra nezaměstnanosti kulminuje, byla tentokrát příznivější situace než v minulých letech. Dosahovala 11,5%.

V únoru bylo nezaměstnaných 11,4%, v březnu se počet snížil o 0,8% na celkových 10,6%, kdy Úřad práce ve Znojmě evidoval 8 225 uchazečů o práci, kteří si mohli vybrat z nabídky 686 pracovních míst.

Vlivem sezónních prací ve stavebnictví, zemědělství a lesnictví a začínající turistické sezóny došlo na Znojemsku k poklesu počtu nezaměstnaných. V dubnu bylo registrováno 7 179 lidí bez práce, což představovalo 9,3% nezaměstnanosti.

V měsíci květnu klesla míra nezaměstnanosti na 8,4%, v evidenci Úřadu práce bylo celkem 6 500 osob, což bylo o 2 500 méně než v lednu.

V červnu činila míra nezaměstnanosti 8,1%, což bylo nejméně za posledních šest roků.

Pro snížení počtu nezaměstnaných vytvořil v letošním roce Úřad práce Znojmo ve spolupráci s obcemi okresu 612 míst veřejně prospěšných prací. Této možnosti využila také naše obec a zaměstnala šest zdejších občanů.

V září byla míra nezaměstnanosti 7,6%, v říjnu 7,8% (evidováno 6 007 nezaměstnaných).

V prosinci bylo evidováno 7 189 lidí bez práce, takže míra nezaměstnanosti činila 9,4%.

Finanční příspěvek na veřejně prospěšné práce od úřadu práce na jednoho pracovníka je 14 000 Kč na měsíc. Z této částky může obec hradit sociální a zdravotní pojištění.

10. Hudební festival Znojmo

Dne 10. července byl slavnostním průvodem od Městského divadla k radnici zahájen 11. ročník Hudebního festivalu Znojmo. Jeho uměleckým ředitelem je Roman Válek, patronem houslový virtuos Pavel Šporcl. Hlavním vrcholem festivalu bylo scénické provedení Telemannova oratoria Daniel v jámě lvové, bylo to vůbec první scénické provedení tohoto díla v České republice. Koncerty se konaly na zámku v Uherčicích, na nádvoří Jihomoravského muzea ve Znojmě, ve Starém zámku v Jevišovicích a na nádvoří Louckého kláštera. Festival trval až do 26. července.

11. Přírodní a jiné katastrofy ve světě

Tragedie na moři

Ve Středozemním moři došlo v letošním roce k několika tragediím, kdy se potopily lodě přetížené běženci ze Sýrie a Libye, kteří směřovali do Itálie.

12. dubna při havárii lodi s uprchlíky zahynulo kolem 400 lidí.

16. dubna při potopení člunu zahynulo 41 lidí. 16. dubna na lodi se stovkou uprchlíků na palubě došlo k náboženským střetům. Muslimové hodili 12 křesťanů přes palubu.

19. dubna se převrhla rybářská loď, počet mrtvých byl odhadován na 750 až 900. Podle odhadů utonulo ve Středozemním moři v roce 2014 až 3 500 uprchlíků, během roku 2015 kolem 5 000 uprchlíků.

Protože uprchlíků stále přibývalo, značné problémy byly především v Itálii a Řecku, kam jich během roku směřovaly tisíce, především ze Sýrie, Nigerie, Pakistánu. Touto situací se zabývala Evropská unie, která dokonce stanovila jednotlivým členským státům unie kvóty počtu uprchlíků, které by tyto země měly přijmout.

Unesené Česky zachráněny

Unesené Česky, které 13. března 2013 zajali v Pakistánu neznámí ozbrojenci, se podařilo vysvobodit. Na jejich propuštění měla zásluhu turecká charitativní organizace. Do vlasti se vrátily po více než dvou letech 28. března 2015. Jak bylo uvedeno na internetu, únoscům údajně vyplatila Česká republika výkupné 150 milionů korun.

Zemětřesení v Nepálu

25. dubna bylo v Nepálu zaznamenáno zemětřesení o síle 7,9 stupně Richterovy škály, následovaly další o síle 6,6 a 6,7 stupně. Zemětřesení zasáhlo nepálské hlavní město a okolí, kde zahynulo 9 014 lidí, další ztráty na životech byly zaznamenány také v Indii, Číně a Bangladéši. Jedním ze zasažených míst byla i nejvyšší hora světa Mount Everest. Lavina uvolněná zemětřesením tam zavalila i základní tábor na úpatí hory, kde zahynulo 19 lidí.

V době neštěstí bylo v Nepálu nejméně 194 Čechů, kteří všichni katastrofu přežili.

Do Nepálu odjel devatenáctičlenný tým záchranářů z Fakultní nemocnice Brno. Původně měla mise trvat dva týdny, ale vzhledem k dalším otřesům a velkému počtu zraněných byla mise prodloužena na měsíc. Jednalo se o největší zemětřesení v Nepálu od roku 1934. Bylo zničeno nebo poškozeno mnoho památek v Údolí Káthmándú zapsaného do seznamu světového kulturního dědictví UNESCO.

Zemětřesení v Japonsku

V letošním roce zasáhlo silné zemětřesení o síle 6,8 Richterovy škály 13. května pobřeží Japonska, ale vlny tsunami tentokrát nehrozily.

Další zemětřesení o síle 5,6 Richterovy škály zasáhlo 25. května japonské hlavní město Tokio a jeho okolí, ale větší škody nezpůsobilo.

Vedra zabíjela

24. května uhodila v Indii vedra dosahující 40°C, která si vyžádala smrt asi 2 000 obyvatel.

Únos českého občana v Libyi

Mezi rukojmí islamistických ozbrojenců se po útoku na ropné pole v Libyi dostal také český občan, zaměstnanec těžební společnosti. České úřady spolupracovaly s rakouskými úřady, protože únosci zajali také občana Rakouska, dále lidi z Bangladéše, Súdánu a Filipín. Ani po měsících se nepodařilo objasnit příčiny únosu a unesené občany vysvobodit.

Zmizeli čeští občané

18. července zmizeli v Libanonu dva Češi, o jejichž osudu se přes úsilí vlády České republiky nepodařilo zjistit žádné bližší informace.

Dalších pět českých občanů bylo v létě uneseno v Libyi. Osvobodit se je podařilo až

počátkem měsíce února 2016, kdy byli pravděpodobně vyměněni za Libanonce Alího Fajáda, který byl na základě mezinárodního zatykače zatčen a uvězněn v České republice. Kolem případu byla řada nejasností a domněnek, zda jde o hru tajných služeb.

Smrt běženců

Nedaleko Vídně byla 28. srpna v opuštěném kamionu nalezena těla 71 běženců, kteří se podle provedené pitvy udusili. Byla mezi nimi těla 59 mužů, 8 žen a 4 dětí. Pravděpodobně šlo o uprchlíky ze Sýrie. Policie v Maďarsku zatkla čtyři lidi, kteří byli součástí maďarsko-bulharské skupiny pašeráků lidí a měli neštěstí na svědomí.

Havárie letadla

Dne 25. října při letu ze Španělska do Německa havarovalo na jihu francouzských Alp letadlo Airbus A320 německé společnosti Lufthansa. Trosky letadla a pozůstatky 144 pasažérů a 6 členů posádky byly rozmetány v nepřístupném terénu, identifikace obětí trvala několik týdnů. Zkoumáním nalezené černé skříňky bylo zjištěno, že havárii způsobil úmyslně 2. pilot. Když kapitán letadla odešel z kokpitu, uzavřel kopilot dveře do kabiny a začal s letadlem prudce klesat. Během několika minut letadlo klesalo z výšky 11 500 metrů a narazilo do horského masivu.

Havárie ruského letadla

Nad územím Egypta se 31. října zřítil Airbus A321 s ruskými turisty na palubě. Při tragedii zahynulo 7 členů posádky a 217 pasažérů (199 dospělých a 25 dětí). Podle výsledků zkoumání trosk letadla šlo nejpravděpodobněji o teroristický čin – bomba na palubě. Ke zničení letadla se přihlásili teroristé z Islámského státu.

Letadlo patřilo společnosti Metrojet, bylo v provozu od roku 1997, mělo nalétáno 56 tisíc hodin, kapacita 240 lidí, maximální rychlost 940 km/hod.

Zřícení letadla

V Jižním Súdánu se 4. listopadu krátce po startu zřítilo letadlo ruské výroby. V troskách zahynulo 41 lidí, přičemž někteří na palubě a zbylí na zemi.

Černý pátek 13. listopadu

V Paříži se 13. listopadu stal nejkrvavější teroristický útok ve francouzských dějinách, při němž zahynulo 132 lidí. Na několika místech Paříže se téměř ve stejnou dobu odpálili sebevražední atentátníci.

Turci sestřelili ruský letoun

24. listopadu turecký stíhač F-16 sestřelil u hranice se Sýrií ruský bombardér Su-24.

Uprchlíká krize

Evropa se letos musela potýkat se zatím největším množstvím uprchlíků od konce II. světové války. Podle oficiálních statistik letos požádalo o azyl v Evropské unii přes 980 tisíc lidí, celková čísla běženců se ale jen odhadují, protože ne všechny úřady zaregistrují. Nejčastěji v Evropě hledali ochranu lidé z válkou rozvrácené Sýrie, množství žadatelů o azyl ale přišlo i z balkánských zemí. Postoj k uprchlické krizi rozdělil evropské politiky i veřejnost. Vedle vlny solidarity s běženci se objevil i strach o budoucí podobu Evropy. První zemí, která postavila běžencům do cesty plot, bylo v červnu Maďarsko, později následovaly i další země. Ministři vnitra Evropské unie přes odpor České republiky a dalších tří zemí odhlasovali přerozdělení celkem 160

tisíc uprchlíků na základě kvót.

Krvavé útoky islamistů

Islamističtí teroristé v lednu zabili v Paříži celkem 17 lidí, v červnu v tuniském letovisku Súsa mladý terorista zastřelil 39 lidí, v listopadu udeřili teroristé znovu ve francouzské metropoli zabili 129 lidí.

Koncem října se nad Sinajským poloostrovem zřítilo letadlo s ruskými turisty a zahynulo 224 lidí. V turecké Ankaře zahynulo při masakru přes 100 lidí.

K těmto útokům se přihlásil tak zvaný Islámský stát, proti němuž západní státy i Rusko podnikaly nálety v Sýrii a v Iránu.

12. Tragické události v naší vlasti:

Při požáru penzionu ve Vítonicích 8. ledna uhořel jeden člověk, další muž uhořel 11. ledna při požáru rodinného domu v Olbramkostele.

Tragédie v Uherském Brodě

24. února v Uherském Brodě do restaurace Družba vstoupil starší muž, který začal střílet na obědvající návštěvníky. Ozvalo se asi 20 až 25 výstřelů, některým lidem se podařilo uniknout, ale na místě zůstalo osm postřelených, kteří bezprostředně po střelbě zemřeli.

Na základě oznámení přijíždí po střelbě policejní hlídka, která se pokouší o zákrok. Pachatel skrytý za barem na hlídku střílí. Přijíždí další posila a rozhoduje o provedení zákroku. Mezitím pachatel telefonuje na linku 158 a sděluje, že má pět rukojmích, kteří nejsou zraněni. Požaduje přítomnost televize. Pokyn k zákroku je s ohledem na údajné rukojmí zrušen. Přijíždí zásahová jednotka z Brna, vyjednávání nikam nevede. Zásahová jednotka vniká dovnitř, kde nachází osm obětí střelby a pachatele, který spáchal sebevraždu.

Na památku obětí masakru se ve čtvrtek 5. března ve 12,00 hodin rozezněly po celé vlasti na dobu 2 minut 40 sekund sirény a v kostelích zvony. Od 2. března se postupně konaly v místech, odkud zastřelení pocházeli, pohřby. V Uherském Brodě byla za oběti masakru sloužena ekumenická bohoslužba.

Havárie hasičů

Dne 10. dubna jeli znojemští hasiči k zásahu na ulici Dukelských bojovníků, kde došlo ke smrtelnému zranění cyklisty po střetu s osobním autem. Na náměstí Svobody v levotočivé zatáčce před budovou městských lázní se vozidlo Hasičského záchranného sboru převrátilo na bok, otočilo přes střechu a zůstalo ležet na boku na parkovišti. Při nehodě se zranili čtyři členové posádky, vážně zraněný hasič byl vrtulníkem převezen do brněnské nemocnice, další tři do nemocnice ve Znojmě. Zraněný velitel výjezdové skupiny po propuštění do domácího ošetřování náhle zemřel, pravděpodobně na embolii. Havárii zřejmě způsobila rychlá jízda. Vůz byl neopravitelný a škoda byla odhadnuta na necelých šest milionů korun.

Požár seníku

26. června hořela sláma uskladněná v hale ve Stálkách. Požár likvidovalo osm jednotek hasičů. Škoda byla vyčíslena na 1,9 mil. Kč.

Vražda v Příměticích

12. července byla v Příměticích zavražděna šestačtyřicetiletá žena, matka tří dětí, z toho dvou ještě nezletilých. Z vraždy byl obviněn osmatřicetiletý muž, druh ubodané ženy.

Požár lánu obilí

U Lančova hořelo 20. července pole s obilím, zasahovala desítka hasičských sborů. Požár se škodou kolem tří set tisíc způsobila pravděpodobně jiskra od kombajnu.

13. Pozvání do Ratiboře

Obecní úřad v Ratiboři zaslal naší obci pozvání k účasti na pietním aktu, který se uskutečnil v pátek 8. května u příležitosti 70. výročí konce II. světové války.

Pořad oslav:

- 9,30 Sraz účastníků v obřadní síni Obecního úřadu Ratiboř
- 10,00 Slavnostní průvod k hrobům padlých partyzánů a k pomníkům II. světové války – kladení věnců
- 14,00 Vzpomínková slavnost pod lipami u Hynků v Borčí
- 17,00 Vraty na kopci u vysílače

Ratiboř u Vsetína je vesnice, kde jako partyzán zahynul bývalý žák naší školy Ctibor Čermák. V obci je pomník připomínající jeho tragické úmrtí a na tamním hřbitově je jeho hrob.

Ctibor Čermák se narodil 6. května 1926 ve Znojmě. Tam také navštěvoval českou měšťanskou školu. Po mnichovském diktátu byla 9. října 1938 obsazena německou armádou pohraniční oblast s městem Znojmem a začleněna k Německé říši. Ve Znojmě byly zavřeny české školy. Po úporném jednání se podařilo přenést působnost tehdejší české měšťanské školy ze Znojma na Václavském náměstí do Hlubokých Mašůvek. Sem pak docházeli žáci ze Znojma a až do r. 1945 také žáci z deseti okolních obcí. Znojemští žáci museli přejít přes protektorátní hraniční přechod, který byl mezi Znojmem a Příměticemi. Tam mívali často problémy.

K žákům, kteří navštěvovali měšťanskou školu ve zdejší obci, patřil také Ctibor Čermák. Po dokončení školní docházky odešel do učiliště Baťových závodů ve Zlíně. Když vypuklo Slovenské národní povstání, rozloučil se 9. září 1944 s rodinou v dopise slovy: Přišla má chvíle, kostky jsou vrženy, budu bojovat. U Makové přešel hranice, aby se přihlásil k bojovníkům povstání. Po potlačení Slovenského národního povstání přešel do Beskyd, přidal se k brigádě Jana Žižky z Trocnova. Ze stanoviště v horách nad Hošťálkovou podnikal se svými druhy bojové akce proti německým fašistům.

Přišel 20. únor 1945. V noci zakroužilo nad lesy sovětské letadlo řízené podle ohňových signálů, aby shodilo partyzánům zásilku zbraní a vysílaček. Partyzáni vyhledávali po kopcích rozptýlené balíky, ale jedna vysílačka chyběla. Silný vítr ji zanesl padákem až na okraj obce Kateřinice a tam se dostala do rukou Němcům. Boris, jak byl mezi svými druhy Ctibor Čermák nazýván, dostal úkol zajistit chybějící vysílačku. Vydal se do Kateřinic, v kanceláři obecního úřadu odzbrojil přítomného německého vojáka a žádal o vydání vysílačky. Uvěřil jeho tvrzení, že jiný voják už odváží vysílačku na velitelství v Ratiboři. Proto Boris vyběhl ven, nasedl na stojící tam kolo a ujížděl k Ratiboři. Zatím ale došla z obecního úřadu k německému stanovišti v Ratiboři zrádná telefonická zpráva s upozorněním na cyklistu, partyzána.

Když se Boris přiblížil k Ratiboři, narazil na německou hlídku, která ho chtěla zastavit. Boris seskočil s kola, třeskla rána, kterou odstřelil dotírajícího německého vojáka. Než se ostatní vzpamatovali, klikoval do kopce a snažil se doběhnout do nedalekého lesa. Němci po něm zběsile stříleli, ale tak, aby ho dostali živého. Když byl zasažen střelami do nohou, jeho pohyby se zpomalují, ale pronásledovatelé dorážejí stále blíž. Vystřílel již poslední náboje a podle partyzánské přísahy „Živý partyzán do zajetí - nikdy“ s posledním vypětím sil odjistil ruční granát a s jeho výbuchem skončil i život tohoto odvážného mladého partyzána. Pohřben byl nedaleko

místa jeho tragického skonu. Teprve po osvobození byly za veliké účasti lidu Borisovy ostatky uloženy na hřbitově v Ratiboři. Na jeho prostém pomníku je nápis:

V boji proti germánskému nepříteli padl 20. února 1945 na Zbrankovém kopci partyzán Boris – Ctibor Čermák, nar. 6.V.1926. Čest jeho památce.

Z iniciativy býv. ředitele měšťanské školy v Hlubokých Mašůvkách Františka Jandy byla na zdejší škole v roce 1959 odhalena Ctiboru Čermákovi pamětní deska.

V roce 1970 si žáci naší školy připomněli 25. výročí jeho úmrtí besedou s Fr. Jandou. Z jeho popudu napsali dopis do Ratiboře se žádostí o bližší informace o Ct. Čermákovi. Jako odpověď přišlo pozvání k návštěvě, a to nejen pro žáky, ale také pro představitele obce, protože tam na 9. května 1970 připravovali odhalení pomníku Ct. Čermáka. Čtyřčlenná delegace naší obce (L. Frey, A. Rozporka, J. Přichystal, Z. Adámek) se do Ratiboře vypravila a zúčastnila se slavnostního odhalení pomníku, které provedl bývalý velitel partyzánské skupiny D. B. Murzin a zúčastnili se také rodinní příslušníci Ctibora Čermáka.

V červnu 1970 jsme se poprvé vydali do Ratiboře se žáky naší školy. Cestou jsme se zastavili na letišti v Brně, kde právě přistávalo letadlo s prezidentem L. Svobodou, a nám se podařilo zamávat mu, když prezidentské vozidlo odjíždělo z letiště v naší blízkosti. V Ratiboři jsme byli očekáváni žáky i rodiči, protože nám bylo nabídnuto, že žáci budou přiděleni do rodin k ubytování. Druhého dne jsme se poklonili památce našeho bývalého žáka partyzána Borise u jeho hrobu na ratibořském hřbitově, navštívili místo jeho tragické smrti, kde byl odhalen pomník, a zajeli do sousední obce Kateřince. Tam nás Borisovi někdejší spolubojovníci seznámili s místy, odkud partyzáni podnikali bojové akce. Vedení školy pro nás zajistilo také prohlídku zajímavostí Vsetína.

Pohostinnost jsme našim přátelům z ratibořské školy oplatili při jejich návštěvě Hlubokých Mašůvek, kam jsme je pozvali. Tak započaly dlouholeté vzájemné návštěvy škol i obou obcí. Přátelé z Ratiboře se zúčastnili oslav 750. výročí trvání Hlub. Mašůvek, otevření koupaliště, otevření hřiště, oslavy 50. výročí nové školy, otevření přístavby školy a školní jídelny, oslavy 250 let školy. Delegace naší obce byla pozvána do Ratiboře na oslavy 50 let školy, udělení názvu "Partyzánská obec", otevření domu služeb, výstavu obrazů A. F. Stehlíka, rozloučení s ředitelkou Drahomírou Kuzníkovou, naposledy se zástupci naší obce zúčastnili v r. 2006 oslav 700. výročí založení Ratiboře.

Příslušníci současné střední generace Hlubokých Mašůvek, kteří navštěvovali zdejší školu, dosud rádi vzpomínají na dvoudenní školní výlety do Ratiboře, kterého se každý žák alespoň jednou zúčastnil. Cestou vždy poznali další zajímavá místa - letiště v Brně, Hranickou propast, Lázně Teplice nad Bečvou, Pustevny, skanzen v Rožnově, ve Vsetíně Irisu, sodovkárnu, sklárny, dále Luhačovice a Zlín. Také zdejší učitelský sbor a členové Rodičovského sdružení připravili vždy pro žáky z Ratiboře zajímavý program. Naše družební styky trvaly od roku 1970 až do roku 1995, kdy jsme jeli do Ratiboře naposled. Škoda! Někteří žáci ještě řadu let udržovali písemné kontakty s rodinami, u nichž byli ubytováni. Vzpomínají i na Memoriály Ctibora Čermáka, na kterých byli žáci Hlubokých Mašůvek úspěšní, jak dokládá za opakovaná vítězství i pohár uložený dosud ve zdejší škole.

Po odchodu tehdejšího ředitele školy Zdeňka Adámka do důchodu nové vedení zdejší školy neprojevalo zájem pokračovat v navázaných družebních stycích.

V letošním roce se opět z obce Ratiboř ozvali s pozváním na pietní akt pořádaný při příležitosti 70. výročí konce II. světové války. Představitelé naší obce i ředitelka zdejší školy projevíli zájem přijmout pozvání, zúčastnit se slavnostního aktu, poznat místa, kde tragicky zahynul někdejší žák naší školy a případně znovu navázat na dvacet pět roků trvající družební styky mezi obcemi a školami.

Do Ratiboře se vypravili: Starosta Ing. Jiří Malec s manželkou, místostarosta Bc. Zbyněk Frey s manželkou Danou a dcerami, členka ob. zastupitelstva Mgr. Andrea Hellmanová, ředitelka školy Mgr. Alena Kratochvílová. Delegace naší obce byla v Ratiboři velmi přátelsky přijata, zúčastnila se vzpomínkové akce k 70. výročí osvobození, položila kytici na hrob Ctibora Čermáka a k jeho pomníku, zhlédla vystoupení skupiny Zvonky dobré zprávy, prohlédla si obec a zúčastnila besedy v Borčí.

14. Návštěva z Ratiboře

Na pozvání představitelů Hlubokých Mašůvek uspořádala obec Ratiboř autobusový zájezd do naší obce, který se uskutečnil v sobotu 4. července o Hlavní pouti. S účastníky zájezdu přijel místostarosta Ratiboře Martin Žabčík, bývalá ředitelka školy Anna Sošťáková, současná ředitelka školy, další občané Ratiboře a členky hudební skupiny Zvonky dobré zprávy s dirigentkou Wierou Jelínkou, evangelickou farářkou.

Po přivítání zdejším starostou a členy obecního zastupitelstva a občerstvení ve školní jídelně odebrali se ratibořští hosté k prohlídce školy a poutního areálu. Následoval společný oběd ve školní jídelně a ve 13 hodin byl u Lurdské jeskyně zahájen koncert skupiny Zvonky dobré zprávy. Místostarosta Ratiboře Martin Žabčík připomněl dlouholeté družební styky obou našich obcí a vyjádřil přesvědčení, že dochází znovu k jejich obnově a prohloubení. Po jeho slovech zazpívala skupina mladých ratibořských mužů a následoval koncert souboru Živé zvonky.

V odpoledních hodinách si naši hosté prohlédli zdejší obec (hasičkou zbrojnicí, koupaliště, čistírnu odpadních vod, letiště MODEL CITY), někteří navštívili své známé a po 18. hodině se zpěvem rozloučili a vydali se na cestu domů.

15. Státní svátky a významné dny

V České republice jsou v současnosti slaveny následující svátky, dny pracovního klidu a významné dny:

Státní svátky:

1. Den obnovy samostatného českého státu
1. Nový rok
5. Den osvobození od fašismu
7. Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje
6. Den upálení mistra Jana Husa (1415)
9. Den české státnosti
10. Den vzniku samostatného Československého státu (1918)
11. Den boje za svobodu a demokracii (1989)

Dny pracovního klidu

4. Pondělí velikonoční
5. Svátek práce
12. Štědrý den
12. 1. svátek vánoční
12. 2. svátek vánoční

Poslanecká sněmovna schválila zákon, podle kterého bude od roku 2016 dalším dnem pracovního klidu Velký pátek.

Významné dny

- 27.1. Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti
- 8.3. Mezinárodní den žen
- 12.3. Den přístupu České republiky k Severoatlantické smlouvě (NATO)
- 5.5. Květnové povstání českého lidu (1945)
- 27.6. Den památky obětí komunistického režimu
- 11.11. Den válečných veteránů

Světové a mezinárodní dny k životnímu prostředí

- 2. února Světový den mokřadů
- 22. března Světový den vody
- 23. března Světový den meteorologie
- 1. dubna Mezinárodní den ptactva
- 22. dubna Mezinárodní den Země
- 3. května Mezinárodní den ptačího zpěvu
- 9. května Světový den stěhovavých ptáků
- 22. května Mezinárodní den biologické rozmanitosti
- 24. května Evropský den parků
- 31. května Den otevírání studánek
- 2. června Mezinárodní den čistého ovzduší
- 5. června Světový den životního prostředí
- 17. června Mezinárodní den proti rozšiřování pouští a sucha
- 21. června Den květů
- 16. září Mezinárodní den ochrany ozonové vrstvy
- 22. září Den bez aut
- 4. října Mezinárodní den zvířat
- 13. října Mezinárodní den za omezení přírodních katastrof
- 20. října Den stromů
- 11. prosince Mezinárodní den hor

16. Vzpomínky na Hluboké Mašůvky

Stále živé vzpomínky na Hluboké Mašůvky mívají lidé, kteří se zde narodili nebo prožili své dětství, a osud je zavál „do světa“. Svůj hluboký vztah k naší obci vyznává i vnučka zdejšího rodáka malíře Antonína Františka Stehlíka (1921 – 1989) - herečka Martina Preissová - Stehlíková, která žije v Praze. Do zdejší obce, kde s dědečkem Antonínem a babičkou Otilií Stehlíkovými trávila v dětství prázdniny, se dosud ráda vrací, jak uvádí v zápise ze dne 13.7.2015 v kostelním záznamníku návštěv:

Jezdím do Mašůvek od útlého dětství, s mým dědečkem a babičkou jsem zde trávila celé prázdniny. Jsem šťastná, kdykoli se sem podívám. Kostel je krásný, malinký, ale náš. A voní stále stejně. S láskou Martina Preissová, Praha (vnučka ak. malíře A. F. Stehlíka)

17. Pátrali po svých předcích

21. září navštívila zdejší obec skupina čtyř obyvatel Kanady, kteří chtěli poznat domov svých předků, doplnit chybějící údaje rodokmenu a seznámit se s potomky, kteří zde žijí. Jednalo se o jednoho muže (zaměstnanec firmy), tři ženy – sekretářku, učitelku mateřské školy a učitelku střední školy, kteří pobývají poblíž Montrealu. Jejich předkové, žijící v Hlubokých Mašůvkách, v r. 1888 emigrovali do Ameriky. Pocházeli z rodiny Louštilů a Richtiků, kteří bydleli v domě č.

24. Matěj Louštil prodal dům č. 24 a odejel do Ameriky. Mimo jiných sourozenců (bylo jich pravděpodobně celkem patnáct), žili dále v Hlub. Mašůvkách:

Antonie, provdaná Richtiková, č. 77

Louštilová Františka (+1945), č. 135

Louštil Jakub (*1872), č. 135

Louštil František (*1877), č. 5

Louštil Antonín (*1878 +1913), jeho syn Louštil Vilém (*22.10.1913) se oženil s Terezií Šimovou, žili v domě č. 104, měli pět dětí: Václava, Marii, Růženu, Ludmilu a Terezií, která dosud žije s rodinou v domě č. 104. S ní se také výše uvedení kanadští potomci setkali. Terezie Drozdová a Ludmila Drozdová jsou posledními příbuznými potomků Louštilových, kteří žijí v Hlubokých Mašůvkách, další žijí v jiných místech.

O občanech, kteří z naší obce emigrovali, jsou další informace uvedeny v publikaci „Hluboké Mašůvky – Cestami věků od minulosti k dnešku“, vyd. v r. 2001, strana: 89-91.

18. Do Evropy míří statisíce běženců

Do Evropy zamířilo v letošním roce denně i několik tisíc běženců, kteří přes Řecko a Itálii chtěli přejít do evropských zemí, nejčastěji do Německa. Proud běženců byl tak rozsáhlý, že některé země – např. Maďarsko – vytvořily zábrany na svých hranicích se Srbskem - Chorvatskem, aby zamezily vstupu migrantů.

Uprchlíci se dostávají do Evropy především přes Středozemní moře, kde došlo k mnoha tragédiím. Např. 12. dubna při havárii lodi zahynulo 400 lidí, 16. dubna při potopení člunu zahynulo 41 lidí, 19. dubna se převrhla rybářská loď a utonulo kolem 900 osob. Počet lidí, kteří v letošním roce zahynuli, se odhaduje na několik tisíc.

Přes nesouhlas naší vlády schválila Evropská unie povinné kvóty pro příjem imigrantů. Česká republika by měla během dvou nadcházejících roků přijmout 2978 běženců.

19. Před 70 lety byla svržena první atomová bomba

V letošním roce si svět připomněl 70. výročí svržení první atomové bomby 6. srpna 1945 na japonské město Hirošimu a 9. srpna na Nagasaki.

V Hirošimě zahynulo při výbuchu a krátce po něm 140 000 obyvatel, dalších 80 000 zahynulo během pěti let.

V Nagasaki zahynulo při výbuchu 73 900 obyvatel a 74 900 během dalších pěti let.

20. Události letopočtů končících číslicí "5"

Připomeňme si některé zajímavé události uplynulých roků končících stejnou číslicí jako letošní rok, které jsou zaznamenány ve školní, farní a obecní kronice Hlubokých Mašůvek.

Jsou to např.:

Rok 1725

Od tohoto roku slouženy ve zdejší kostele mše o nedělích a svátcích po celý rok.

Rok 1885

- Zdejší lokálie povýšena na faru.

- Z bývalého lázeňského hostince v Hlubokých Mašůvkách byly prodány do muzea ve Znojmě čtyři obrazy, představující důstojníky ze suity maršála Jana Ludvíka Raduita de Souches (dosud jsou k vidění v Jihomoravském muzeu ve Znojmě).

Rok 1895

- Výnosem Zemské školní rady byl ustanoven nadučitelem zdejší školy František Bauer, dosavadní správce jednotřídní školy v Boskovštejně (nar. 20.1.1870 v Martinkově). Prozatímním podučitelem jmenován Jaroslav Rauš (nar. 31.1.1877).
- V hostinci Josefa Karla č.p. 120 bylo sehráno první divadelní představení v naší obci.
- Obec navštívil Jeho Excelence baron Speens-Boden, místopředseda moravský. K jeho uctění postavena slavobrána s věnci a nápísem, budovy školy, fary a mlýna vyzdobeny červeno-bílými prapory.

Rok 1905

- Výsadba lip na Úlehle, dnešním Mariánském náměstí. Zahájeno zalesňování Kalvárie.
- Vyučování v obou třídách bylo zastaveno následkem osýpek, na tuto nemoc zemřelo více malých dětí a také žákyně 1. třídy Marie Svobodová.
- Po desetiletém působení ve zdejší škole byl učitel Jaroslav Rauš přeložen do Jevišovic.
- Počátkem září vypukl ve Svatoňovci tyfus (hlavnička), který si vyžádal několik životů. Z čísla 129 zemřeli: Václav Stehlík a jeho dvě děti školou povinné – Antonín a Eduard. Jaký to byl smutný průvod, když dne 11. října odpoledne neseny byly společně rakve s těmito třemi zemřelými vesnicí na hřbitov bez průvodu občanského i církevního, jak bylo úředně nařízeno. Brzo nato zemřel bratr jeho Jan Stehlík, domkař č. 124, který po sobě zanechal vdovu se sedmi nezaopatřenými dětmi, z nichž čtyři jsou školou povinné. Pátou obětí byl sedmnáctiletý synek Františka Stehlíka, cestáře, č. 105. Ještě v jiných dvou rodinách se tato nemoc vyskytla, ale nikdo již nezemřel. Jelikož se tyfus vyskytl jenom ve Svatoňovci a nikde jinde v obci, je správný názor lékařů, že povstal z vody, proto dvě studny tam musely být zrušeny. Nemoc tato ustala až koncem listopadu, po kteroužto dobu se nesměly konat ani taneční zábavy.
- Letos na podzim po několikaletém váhání a pobízení obec zdejší počala zalesňovati stráně. Vysázena část kopce Vejrák (za býv. školní budovou).
- 15. listopadu byl ve volbách za republikánskou stranu zvolen senátorem Jan Prinz č. 43.

Rok 1915

- Při odvozech padesátiletých branců dne 3. září bylo z 38 branců z Hlubokých Mašůvek odvedeno pouze 10.
- V r. 1915 byla v našich zemích znamenitá úroda všeho ovoce, jaké po mnoho let nebylo, což při panující velké drahotě válečné možno nazvati velkým darem Prozřetelnosti, což rádo kvitovalo chudší obyvatelstvo jako „poloviční chléb“.

Rok 1925

- Vybudována silnice z Hlub. Mašůvek do Plenkovic.
- Odešel na odpočinek řídící učitel František Bauer, hudebník, varhaník, spolužák básníka Otokara Březiny. V Hlub. Mašůvkách působil v letech 1895 – 1925.
- Ve volbách byl ze zdejší obce zvolen senátorem za stranu republikánskou mlynář a rolník Jan Prinz, dosavadní předseda silničního výboru ve Znojmě.

Rok 1935

- V obci utvořena civilní protiletectká obrana.
- V obci bylo 30 nezaměstnaných občanů, kteří pracovali na opravách obecních cest. Nezaměstnaní dostávali lístky na naturálie – svobodní 10 Kč, ženatí 20 Kč týdně. Kromě toho dostávali přiděl chleba a na zimu přiděl uhlí.
- Kostel opatřen novým oltářem a vymalován.

- Místní školní rada předvolala rodiče devíti dětí pro nedbalou návštěvu školy. Všichni rodiče jako důvod špatné návštěvy uváděli velkou bídu. S rodiči jednoho žáka, který byl ve Znojmě přistižen strážníkem při prodávání louče v době vyučování, byl sepsán zvláštní protokol a odeslán na inspektorát ve Znojmě. Předvolaní rodiče přislíbili, že budou svoje děti řádně do školy posílat.

Rok 1945 v Hlubokých Mašůvkách

Když bylo vyhlášeno povinné odvádění lopat a krumpáčů pro nasazení dělnictva při zákopových pracích, ve zdejší obci občané odevzdali náradí podřadné, téměř k nepotřebě. Pokrývky neodevzdal nikdo.

V důsledku velké zimní ruské ofenzívy a přesunů německých vojsk, bylo na všech školách prázdno. V naší obci se nevyučovalo od vánočních svátků až do ukončení války. Dětem byly dávány domácí úkoly.

Protitankové zábrany byly budovány na silnici u první kapličky a nad Vystrčilovým domkem. Němečtí vojáci nutili k těmto pracím hlavně jinochy, které právě nachytali. Dřevo dodala na rozkaz posádky pila v Bojanovicích.

Po rozvrácení fronty v Maďarsku nastěhovalo se do naší obce počátkem března maďarské vojsko. Ke zdejším lidem se chovali slušně a vyměňovali tabák, ponožky, svetry, spodky, košile a tlumoky za jídlo. V této době lidé schovávali a zazdívali do sklepů šaty, peřiny a cenné věci, hlavně šperky.

Měsíc duben byl velmi krásný, zemědělci s polními pracemi pospíchali, takže 15. dubna bylo vše zaseto i zasázeny byly brambory.

Když bylo Brno dobyto Rudou armádou, byla radost obyvatelstva zastřena stísněností, jak to bude vypadat, až se fronta povalí přes naši obec. Od 1. května byl ve zdejší telefonní hovorně německý dozor. S velkým ulehčením byla přijata zpráva, že Hitler nežije.

Když bezprostředně před ukončením války projížděly zdejší obcí dva tanky, byly ostřelovány palubními zbraněmi. V jednom tanku byli z německé osádky dva vojáci těžce zraněni. Byli svými kamarády vysazeni, obráni a zastřeleni. Byli pohřbeni na zdejším hřbitově bez veškerých obřadů. Událo se to na křižovatce silnic Mašůvky – Plenkovice.

V druhé polovici dubna ubytovaly se ve zdejší obci oddíly ustupující německé armády. Bylo to HARKO – Heeres Artillerie Komando a Stabia (Staab IA . letecký štáb). Vojsko bylo umístěno ve škole a po Kalvárii ve stanech, po domech a v obou hostincích. Koně měli u rolníků, auta měli zakopané a maskované na Úlehle. Dne 7. května náhle večer dělostřelecký a letecký štáb odjel směrem k Mor. Budějovicím.

Právě v době, kdy byl ve zdejší obci ubytován dělostřelecký a letecký štáb, bylo skoro každého večera bombardováno Znojmo. Lidé se houfně chodili dívat na světelné rakety, shazované anglickými, případně americkými letadly. Těmto raketám říkali stromečky, protože měly jejich podobu. Když byl terén nad Znojmem dokonale osvětlen, přiletěla bombardovací letadla a shazovala pumy. Je zajímavé, že v Hlub. Mašůvkách nebylo slyšet žádných detonací, jelikož zvukové vlny se přenášely přes zdejší obec a detonace po explodujících bombách bylo slyšet až asi u Hrotovic, Mor. Budějovic a Jaroměřic nad Rokytnou.

V pondělí 7. května byly bombardovány Hluboké Mašůvky. K bombardování došlo jednak z důvodu, že výzvědná ruská letadla našla stanoviště německých vojenských aut na Úlehle a na dvoře Pelánova statku, jednak proto, že ze školní budovy a z Freyovy zahrady bylo od německých vojáků stříleno z kulometů po ruských letadlech. Zasažen byl domek p. Ferdinanda Sklenáře č. 139. Dvě bomby padly před domem, jedna přímo na dvůr a jedna za domek. Je zajímavé, že ač v domě bylo několik lidí ze Sklenářovy rodiny, žádný nepřišel o život. Pan Sklenář byl schován pod kamenným mostkem před domem a byl pouze lehce zraněn na hlavě. Sklenářův syn František

byl zasypán a teprve za půl hodiny mohl být osvobozen. Bylo pro něj štěstím, že na něm neležel přímo plot, nýbrž jedním koncem na schodě, čímž zasypaný hoch měl dostatek vzduchu a nebyl rozmačkán, když na plotě byly veliké kamenné balvany. Když chlapce pracně osvobodili, byla jeho první otázka: „Kde je tatínek?“ Chůze nebyl schopen a byl odnesen na radnici, kde byl ošetřen německou sanitkou. A tam se setkal se svým otcem, který právě také byl ošetřován.

Tlakem vzduchu byla smetena křídlice z domku p. Marie Valáškové č. 53 a z domku p. Antonína Zahrádky č. 121. Výbuchem jedné bomby, která padla ke Sklenářům, byl zničen štít domu p. Floriána Vodáka č. 128. Pátá bomba padla do zahrádky p. Bedřich Kamaráda č. 116 přímo ke štítu hostince p. Ferdinanda Vocilky č. 1. Štít vysoký 15 m byl celý popraskán a majitel hostince p. Vocilka při opravě byl nucen odstranit nad sálem celé patro. Šestá bomba padla na obecní cestu za Pelánovou stodolou č. 64. Výbuchem této bomby byl přerážen elektrický sloup a přerušeno elektrické vedení. Dvě bomby, které nevybuchly, padly na kopci Výrák, a jedna, která rovněž nevybuchla, padla na Nivě za domem p. Františka Šimečka č. 177. Shozené bomby byly odhadnuty od německých zajatců podle zanechaných kráterů každá na 250 kg. Celkem jich padlo do obce 6, v blízkosti obce 3. Ve větší vzdálenosti obce bylo shozeno více bomb, hlavně v lese zvaném „Borovičko“.

Téhož dne (7. května) v 9 hodin večer opustila zde ubytovaná německá posádka zdejší obec ve velikém spěchu. Jediným jejím přáním bylo dostat se směrem západním k Američanům. Rudé armádě nechtěli za žádnou cenu kapitulovat, poněvadž z ní měli nepopsatelně veliký strach. Celá posádka pravděpodobně bombardováním byla zničena u Lažinek. Dá se to soudit dle toho, že mnozí němečtí vojíni zdejším občanům slíbili, že jim napíší, jak se dostali domů. Ale ještě nedal ani jeden o sobě nejmenší zprávu.

V úterý 8. května před polednem byly ve zdejší obci na některých domech vyvěšeny československé a bílé prapory. V důsledku toho ruská letadla nebombardovala zdejší obec, jenom z palubních zbraní popoháněli prchající Němce k většímu spěchu. Téhož dne odpoledne prchaly zdejší obcí poslední zbytky esesmanů. Byli to sami mladíci nejvýše sedmnáctiletí, velice zmoření a umazaní. Byla na nich vidět nejen únava, nýbrž i demoralizace německé armády. Dle vyprávění jich bylo u Mikulova 8 000 a nezbylo z nich ani celých 800.

Po odchodu posledních německých oddílů byla v úterý večer očekávána osvobozovací Rudá armáda. Zeť p. Dr. Josefa Freye p. ing. Krátký za pomoci občanů postavil krásnou slavobránu s nápisem „Zdrávstvujet' Rudaja armia – At' žije Rudá armáda“. Brána byla ozdobena československým a komunistickým praporem a byla postavena u první kapličky právě na místě, kde němečtí vojáci zbudovali protitankovou zábranu.

Jednotliví ruští vojíni a důstojníci přijeli na koních a v autech až druhý den ráno kolem osmé hodiny. Rusky je přivítal ruský legionář z I. světové války p. František Šimeček, poděkoval jim za osvobození z německého jařma a podal jim chléb a sůl. Místní hudba na uvítanou zahrála několik pochodů. Ruští vojíni a důstojníci, když ústy nejvyššího důstojníka poděkovali za přivítání, pohovořili s některými občany po rusku nebo česko-rusku a pak odjeli směrem k Jevišovicím. Dostali mnoho kyticek. Slavnostní uvítání zástupců Rudé armády se zúčastnili téměř všichni občané zdejší obce. Jejich nálada byla slavnostní a většina domů byla ozdobena československými prapory.

Ke konci války němečtí vojáci zaminovali most u mlýna (po odchodu něm. armády mělo dojít k destrukci mostu). Výbušniny odstranil p. Antonín Fiala a p. Jan Prinz ml. K výbuchu a k žádnému neštěstí tak nedošlo. Protitankové zábrany ve zdejší obci byly brzy odstraněny a dřevo bylo prodáno.

Ještě před ukončením války byl ve zdejší obci v dubnu tajně sestaven místní národní výbor. Jeho členové byli: p. Kašpar Frey, Karel Kroupa, Václav Šimeček, František Kovařík, Antonín

Fiala, František Jahoda st., Josef Adámek, Jan Vystrčil a Jakub Vodák. Tento revoluční národní výbor za předsednictví p. Kašpara Freye převzal 8. května řízení obce.

Dne 19. června zahynuli tragickou smrtí tři vojíní ze zdejší obce kromě pěti jiných při odstraňování min v kraveckém lese ve Vápenici. Výbuchem miny byli doslovně na kusy roztrháni desátník Josef Sokol č. 93, vojín Jos. Bartušek č. 100 (poznámka: v kronice je chybně uvedeno, správně mělo být č.p. 103) a vojín Ladislav Vodák č. 195. Všichni byli ženatí a zanechali po sobě vdovy a sirotky. Dne 22. června jim bylo vystrojeno rozloučení se všemi vojenskými poctami a druhého dne měli pohřeb ve zdejší obci rovněž s vojenskými poctami a poté byli pochováni na zdejším hřbitově. Na místě neštěstí byl vybudován pěkný památník (Vápenice u Kravska).

- 15. května se z vězení vrátila Štěpánka Kulhánková a její neteř Milada Kulhánková (vězněny v Jihlavě, v Brně na Cejlu a v Praze na Pankráci).
- 31. května se z koncentračního tábora vrátili Hynek Kulhánek č. 61 a Jan Krejčí č. 27 (byli vězněni v Jihlavě, v Brně v Kounicových kolejích, ve Flossenburgu a posléze v Norimberku).
- Cyril Havlín, mlynář v Plenkovicích, byl jmenován čestným občanem Hlubokých Mašůvek.
- Za období 1940 až 1945 spolek místních ochotníků nacvičil celkem 13 divadelních her, s nimiž na 48 představeních vystupoval v obci a hostoval i v okolních vesnicích. Výtěžek z divadelních představení, které nejčastěji režíroval Zdeněk Bauer, byl věnován na budování koupaliště, na příspěvek na zakoupení hasičské stříkačky a na pořízení nových kulis a osvětlení jeviště.
- 19. července skončil školní rok 1944/45 a tímto dnem ukončila činnost také Újezdní hlavní škola v Hlubokých Mašůvkách, která byla od nového školního roku převedena nejdříve dočasně, později natrvalo do Kravska.

Měšťanská škola byla v Hlubokých Mašůvkách v provozu po dobu okupace. Připomeňme, jak k jejímu přesunu ze Znojma do Hlubokých Mašůvek došlo:

Nacistická okupace znojemského pohraničí 9. října 1938 znamenala likvidaci českého školství, soustředěného hlavně v městě Znojmě. Tam docházely do českých měšťanských škol i děti z okolí. Připojením Znojma k Říši ztratily možnost dalšího vzdělávání. Proto bylo uvažováno o naléhavé potřebě české měšťanské školy poblíž Znojma na území tzv. Protektorátu. Největší zájem projevil obce Přímětice, Hluboké Mašůvky, Únanov, Citonice a Kravsko. Po náročném jednání svolilo ministerstvo školství a národní osvěty, aby bývalá státní měšťanská škola s českým jazykem vyučovacím ve Znojmě na Václavském náměstí byla přemístěna do Hlubokých Mašůvek. Přitom byly stanoveny podmínky, že toto přemístění je pouze dočasné, tj. na dobu potřebnou k dokončení školní docházky žáků již zapsaných. Veškerý věcný náklad s řádným umístěním i s provozem této školy měl být hrazen z prostředků obce Hluboké Mašůvky a zúčastněných obcí. Kdyby nebylo vyhověno této podmínce nebo pokud by nebyl zapsán dostatečný počet žáků, měla být škola zrušena.

Obec Hluboké Mašůvky poskytla pro měšťanskou školu dvě prostorné učebny, sborovnu a kuchyni v budově obecné školy a jednu místnost na „radnici“. Závazek o udržování věcných nákladů na školu přijaly bez výhrady obce Hluboké Mašůvky, Plenkovice, Kravsko a Mramotice. Ředitelem školy byl jmenován František Janda, do té doby ředitel v Želeticích. Ustanovení učitelé nastoupili 4. března 1939 službu, provedli zápis žáků do jednotlivých tříd a bylo zahájeno pravidelné vyučování. Neúplný školní rok ukončilo ve třech třídách celkem 183 žáků, z nichž bylo v první třídě neuvěřitelných 73 žáků. Jak je uvedeno v kronice, „docházka byla zcela pravidelná, i ve dnech deštivých přicházelo žactvo z nejbližších obcí“.

V dalším školním roce 1939/40 bylo zapsáno 231 žáků ze širokého okolí: Citonice 15 žáků, Hluboké Mašůvky 29, Kasárna 12, Kravsko 24, Kuchařovice 14, Mramotice 11, Olbramkostel 1, Plenkovice 13, Přímětice 23, Únanov 42, Znojmo 42, Žerůtky 5. Na konci školního roku byl stav

o 32 žáků nižší než na začátku, protože znojemským dětem nebyl dovolen přestup protektorátních hranic. O těch, kteří vytrvali, uvádí kronika: „Přes všecken útlak a hrozby splnili vlasteneckou povinnost rodiče, bydlící po dobu okupace ve Znojmě, kteří posílali své děti do měšťanské školy v Hlubokých Mašůvkách a nedali se ničím, ani pronásledováním, ani nabízenými výhodami zviklati“. Uvědomíme-li si, z jak vzdálených obcí žáci přicházeli, byla pro ně docházka do školy nesmírně náročná. Někteří znojemští žáci bydleli přes týden u místních občanů a na neděli dojížděli domů, a to jediným dostupným dopravním prostředkem - na kole.

Protože počty žáků byly neúnosně vysoké a neodpovídaly prostorovým možnostem, podařilo se zřídit expozituru této školy v Únanově, kde bylo v březnu 1940 zahájeno vyučování ve dvou učebnách obecné školy a jedna třída byla umístěna v soukromém domě.

Od školního roku 1940/41 byl ředitelem Jan Cibulka a během dalších let se až do konce války vystřídal na škole celkem 31 vyučujících, z nich někteří byli přeloženi na jiné školy, někteří učitelé-muži byli nasazeni na nucené práce. Kromě svých pracovních povinností věnovali učitelé mnoho času i kulturní činnosti - nacvičovali se žáky divadelní představení a mnozí byli aktivními členy ochotnického souboru.

S platností od školního roku 1941/42 byla škola přejmenována na „újezdní hlavní školu“ se školním obvodem pro sedm obcí. Zůstala v provozu až do konce školního roku 1944/45, kdy byla pro nedostatek učebních prostor přemístěna do budovy zámku v Kravsku. Po osvobození byla vedena jednání o výstavbě nové budovy, ale představitelé Hlubokých Mašůvek se obávali zadlužení obce náročnou výstavbou. O tom, že nebylo ještě delší dobu rozhodnuto o trvalém přemístění školy, svědčí např. dokument datovaný 26.6.1947, jenž v záhlaví uvádí „Ředitelství újezdní měšťanské školy v Hlubokých Mašůvkách, t.č. v Kravsku“. Teprve poté byla měšťanská škola definitivně přidělena Kravsku s podmínkou výstavby nové budovy. Kravečtí se jí dočkali až v roce 1968. Do té doby byla umístěna v málo vyhovujících zámeckých prostorách.

Jako učitelé působili na zdejší měšťanské, později újezdní hlavní škole tyto vyučující: František Janda, Jan Cibulka, Požár, Jaroslav Peřinka, Jaromír Plichta, Josef Šrámek, Alois Vybíral, Bohuslav Pernický, Jaroslav Fousek, Věra Koliášová, Anna Marková, Anežka Eckerová – Stehlíková, Žofie Drozdová, Augustin Vališ (katecheta).

Posledními žáky, kteří opustili školu ve školním roce 1944/45, byli:

I. třída:

Ředitel školy: Jan Cibulka

Třídní učitel: Jaroslav Fousek

od 6.XI.1944 Jar. Pernický

Vyučující:

Anežka Stehlíková:	německý jazyk, zeměpis, kreslení, tělocvik dívčí
Jar. Fousek :	přírodopis, přírodopyt
Jar. Pernický :	počty, krasopis
Jan Cibulka, řed.:	zpěv, tělocvik chlapecký
Alois Vybíral :	přírodopis, přírodopyt, tělocvik, chlapecké ruční práce
Žofie Drozdová :	ruční práce dívčí
Augustin Vališ :	náboženství řím. kat.

Žáci:

1. Zdeněk Adámek	Hlub. Mašůvky
2. František Bartušek	Plenkovice
3. Zdeněk Brabec	Přímětice

4. Josef Bulín	Únanov
5 Josef Dürrer	Únanov
6. František Frey	Hluboké Mašůvky
7. František Fousek	Plenkovice
8. Jiří Goldhammer	Přímětice
9. Rupert Hádek	Kuchařovice
10. František Holcman	Plenkovice
11. Josef Hučík	Hluboké Mašůvky
12. Jaroslav Krejčí	Hluboké Mašůvky
13. Antonín Nečaský	Plenkovice
14. Karel Peřinka	Kasárna
15. Jan Slaviček	Kravsko
16. Jan Štul	Mramotice
17. Miroslav Švejda	Purkrábka
18. František Tišler	Mramotice
19. František Valášek	Únanov
20. Jan Valenda	Kuchařovice
21. Josef Venclík	Kravsko
22. Jan Vogal	Kuchařovice
23. Růžena Alexová	Kasárna
24. Marie Bencová	Plenkovice
25. Jaša Bulínová	Únanov
26. Františka Fialová	Hluboké Mašůvky
27. Anna Fousková	Přímětice
28. Marie Hávová	Kravsko
29. Jiřina Holíková	Přímětice
30. Věra Jelínková	Únanov
31. Ivana Klimešová	Únanov
32. Věra Kopecká	Kravsko
33. Marie Marková	Únanov
34. Zdeňka Padrťová	Plenkovice
35. Marie Salátová	Hluboké Mašůvky
36. Alena Suralová	Přímětice
37. Drahomíra Střechová	Kravsko
38. Božena Štěpanovská	Mramotice
39. Jarmila Tuhá	Plenkovice
40. Božena Tunková	Únanov
41. Anežka Vlčková	Přímětice
42. Marie Vocílková	Mramotice
43. Danuše Zadražilová	Kravsko

II. třída:

1. Bedřich Bárta	Únanov
2. Jaroslav Dospiva	Přímětice
3. Jan Dvořák	Přímětice
4. Jaroslav Habr	Mramotice
5. František Jelínek	Přímětice

6. Stanislav Koubek	Kravsko
7. Jan Kryštof	Únanov
8. Ladislav Kulhánek	Hluboké Mašůvky
9. Vladimír Louštil	Únanov
10. Lubomír Mahr	Kuchařovice
11. Zdeněk Matyáško	Přímětice
12. Jan Molík	Mramotice
13. Lubomír Perlička	Únanov
14. Lubomír Poláček	Kuchařovice
15. Karel Ševčík	Plenkovice
16. Josef Štul	Mramotice
17. Josef Tunka	Únanov
18. Josef Valášek	Únanov
19. Jaroslav Vedra	Mramotice
20. Josef Volinger	Únanov
21. Milan Závěrka	Kravsko
22. Drahoslava Černá	Hluboké Mašůvky
23. Marie Hanzalová	Kravsko
24. Marie Klímová	Kravsko
25. Běla Kudláčková	Přímětice
26. Anděla Neumanová	Hluboké Mašůvky
27. Rudolfa Pavlíčková	Kuchařovice
28. Marie Plotzerová	Únanov
29. Anna Přibilová	Plenkovice
30. Lidmila Šenkýřová	Kravsko
31. Marie Šimánková	Plenkovice
32. Věra Šťavová	Únanov
33. Magda Třísková	Hluboké Mašůvky
34. Marie Vaculová	Mramotice
35. Marie Zemanová	Kravsko
36. Květoslava Řeřuchová	Plenkovice
37. Rudolf Ganzwohl	Olbramkostel
38. Jaroslav Jäger	Olbramkostel
39. Ladislav Šlosr	Olbramkostel

III. třída:

Vyučující: Jan Cibulka, Jaroslav Fousek, Anna Marková,
Alois Vybíral, Anežka Stehlíková, Jar. Pernický, Žofie Drozdová, Augustin Vališ

Žáci:

1. Milan Bedřich	Kravsko
2. František Březina	Mramotice
3. Jan Coufal	Únanov
4. Miroslav Dvořák	Brno
5. Jan Fučík	Mramotice
6. Josef Fukač	Přímětice
7. Karel Hasman	Hluboké Mašůvky

8. Josef Homola	Únanov
9. Antonín Kotýnek	Mramotice
10. Jan Krejčí	Hluboké Mašůvky
11. Miroslav Kučera	Únanov
12. František Mrkvička	Kuchařovice
13. František Ostrý	Únanov
14. Jan Pekárek	Únanov
15. Miroslav Plaček	Kuchařovice
16. František Plocr	Únanov
17. Antonín Rozporka	Hluboké Mašůvky
18. Karel Šalomoun	Únanov
19. František Šebela	Kasárna
20. Vavřín Špaček	Únanov
21. Antonín Štul	Mramotice
22. Rudolf Šťava	Mramotice
23. Josef Švejda	Kuchařovice
24. Martin Závěrka	Kravsko
25. Karel Zeman	Hluboké Mašůvky
26. Josef Zika	Přímětice
27. Antonín Vocilka	Mramotice
28. Ludmila Bulínová	Únanov
29. Ludmila Dospivová	Přímětice
30. Božena Drozdová	Plenkovice
31. Marie Illová	Přímětice
32. Alena Jedličková	Kravsko
33. Marie Jordánová	Kravsko
34. Ludmila Kalendová	Plenkovice
35. Marie Kubešová	Přímětice
36. Marie Leitnerová	Mramotice
37. Milada Louštilová	Únanov
38. Růžena Milnerová	Žerůtky
39. Marie Musilová	Únanov
40. Olga Poppová	Plenkovice
41. Františka Stehlíková	Mramotice
42. Marie Stehlíková	Žerůtky
43. Jarmila Šalamounová	Únanov
44. Ludmila Venclíková	Kravsko

IV. třída:

Vyučující: Jan Cibulka - ředitel, Jar. Plichta, A. Stehlíková,
V. Koliášová, Jar. Fousek, Jar. Peřinka, Ž. Drozdová, Aug. Vališ

Žáci:

1. Zdeněk Bauer	Hluboké Mašůvky
2. Karel Dohnal	Hluboké Mašůvky
3. Pavel Holcman	Plenkovice
4. Ladislav Jordán	Plenkovice

5. Josef Klígl	Kasárna
6. Jan Krejčí	Hluboké Mašůvky
7. František Krula	Únanov
8. Jan Musil	Únanov
9. František Příbyl	Únanov
10. František Stehlík	Mramotice
11. Jan Svoboda	Hluboké Mašůvky
12. Miroslav Svoboda	Mramotice
13. Václav Šalomoun	Únanov
14. Zdeněk Šalomoun	Únanov
15. Josef Šplíchal	Plenkovice
16. Karel Štáva	Kravsko
17. Josef Toifl	Únanov
18. Antonín Trimml	Mramotice
19. Zdeněk Vítek	Únanov
20. Věra Kauerová	Přímětice
21. Marie Louštilová	Únanov
22. Jarmila Mertlová	Hluboké Mašůvky
23. Žofie Skoumalová	Kravsko
24. Růžena Stehlíková	Únanov
25. Kamila Šenkýřová	Kravsko
26. Marie Valášková	Hluboké Mašůvky
27. Vlasta Zemanová	Kravsko
28. Věra Ziková	Plenkovice

Rok 1955

- Ukončila provoz prodejna Svornosti na č.p. 29 – U Peřinků. Nově otevřena prodejna Svornosti se smíšeným a průmyslovým zbožím v budově č.p. 1 (hostinec u Vocilků).
- V Hlub. Mašůvkách byly pouze 3 osobní automobily a 27 motocyklů.

Rok 1965

- 30. dubna byl slavnostně otevřen kulturní dům č.p. 10 za účasti předních činitelů okresu a poslance ONV. Stavba byla prováděna svépomocí v letech 1960 – 1965 podle návrhu ing. arch. Theobalda Krátkého. V budově zřízen kinosál s jevištěm, kam bylo z budovy č.p. 120 přemístěno kino s 210 sklápěcími sedadly, dále klubovny a zdravotní středisko. Z budovy „radnice“ č.p. 192 tam byly přemístěny místnosti MNV. (V současnosti jsou v budově kanceláře Obecního úřadu, sál s jevištěm, archiv, prádelna.).
- 2. května bylo uspořádáno první divadelní představení na jevišti v nově otevřeném kulturním domě.
- JZD uspořádalo vystoupení Strouhalovy dechové sedmy, které navštívilo 260 osob.
- 60 žáků a 140 zdejších občanů zhlédlo ve znojenském kině Hraničář širokouhlý film „Ať žije republika“, jehož část byla natáčena za účasti našich občanů také v Hlubokých Mašůvkách a v sousedním Únanově.
- Ze školní budovy byla Místní lidová knihovna přemístěna do dvou uvolněných místností v budově „radnice“ (hasičské zbrojnice) č.p. 192, které dosud používal MNV.
- Dopravní prostředky našich občanů: 15 mopedů, 38 pionýrů, 73 motocyklů a 9 osobních aut (Ing.

Jaroslav Krejčí, František Kroupa, Josef Salát, Josef Petrželka, Stanislav Vaněk, Jan Vystrčil, Jaromír Jeřábek, Milan Vodák, Karel Dohnal).

- V obci je 201 radiopřijímačů a 127 televizorů.
- Mateřská škola má 2 třídy s 36 dětmi, základní školu navštěvuje ve 3 třídách celkem 74 žáků.
- Provedena oprava fasády školní budovy a vnitřní úpravy za pomoci brigádníků. Škola obdržela zvukový promítací přístroj na 16 mm filmy. Žáci nasbírali 1035 kg papíru, 575 kg textilu, 171 kg kostí, 10 200 kg železného šrotu a 19 kg léčivých bylin.
- V obci bylo vykoupeno 6 760 kg šípků, za které občané utřžili 20 280 Kčs.
- KINO MNV sehrálo 152 představení, které zhlédlo 8 259 diváků.
- Členové filmového a přírodovědného kroužku Osvětové besedy natáčeli další díl krátkého barevného filmu „Poznej a chraň“.
- Ve Vysekaném hájku kvete 13 květů střevíčníku pantoflíčku, na Kaplance stovky květů koniklece obecného.
- Funkcionáři Jednotného zemědělského družstva Hluboké Mašůvky:
Oldřich Jeřábek č. 31 – předseda, František Karl č. 22 – agronom, Ladislav Marek (Znojmo) – zootechnik, František Prinz č. 43 – skladník, Josef Petrželka č. 36 – mechanizátor, Anežka Šandová č. 219 – účetní.
- JZD pěstuje: pšenici, žito, ječmen, čočku, hrách, řepu cukrovku, řepu krmnou, brambory, jetel. Prodej produktů živočišné výroby: maso vepřové – 47 503 kg, maso hovězí – 27 606 kg, mléko – 128 222 litry, vejce – 114 800 ks.
- V obci se narodilo 17 dětí, zemřelo 7 občanů, bylo uzavřeno 16 sňatků.
- V roce 1965 se v obci konalo 100 kulturně společenských akcí za účasti 11 349 osob.

Rok 1975

- 29. června byla slavnostně otevřena víceúčelová vodní nádrž, přebudovaná z dosavadního koupaliště. Bývalé koupaliště zřízené v r. 1941 a v dalších letech bylo z části zasypáno, bazén byl zmenšen a opatřen novým zdívkem.
- 3. listopadu zemřel v Boskovštejně ve věku nedožitých 98 roků archeolog František Vildomec, čestný občan Hlubokých Mašůvek, který kromě mnoha jiných významných nálezů v r. 1934 vykopal známou sošku Venuši. Rozloučení v krematoriu města Brna se zúčastnili vedoucí pracovníci kulturního života na Znojemsku a také delegace Hlubokých Mašůvek. Za naše občany se rozloučil Antonín Rozporka.
- Přístavba (rozšíření) sakristie kostela.
- Účast na uspořádaných kulturní akcích v obci: myslivecký ples 243 osob, posvícení – neděle 214 osob, pondělí 150 osob, mladé posvícení 190 osob, zástěrková 165 osob.
- KINO MNV uspořádalo 133 představení za účasti 3992 diváků.

Rok 1985

– Dokončena regulace Svatoňovce, prováděná od r. 1982, celkovým nákladem 3 850 000 Kč.

- Přehled o návštěvnosti Kina MNV:

Rok 1965	počet představení: 152	Počet návštěvníků: 8 259
Rok 1975	143	4 872
Rok 1985	112	3 244

Kino bylo v provozu až do 10.2.1989, kdy bylo pro malou návštěvnost a závady v elektroinstalaci uzavřeno.

- Účast na kulturních akcích: ples požárníků - 138 osob, ples sportovců - 112, oslava Mezinárodního dne žen – 180, dětský maskarní karneval – 210, táborák u koupaliště ke Dni dětí –

200, poutní zábava – 230, táborák k ukončení prázdnin – 180, posvícení (dovoz máje koňským potahem, stavba máje jeřábem) – sobota: 138.

- V noci ze 6. na 7. ledna byl v naší obci zaznamenán největší mráz letošní zimy, a to -30°C.

- Z 1. na 2. února se silně oteplilo, prudkým táním sněhu se rozvodnil Plenkovický potok, od Vysoké skály v Hájku se voda rozlila po celém katastru Chmelinek a Rybníků, kde vzniklo jezero.

- Výroční členkou schůzi Jednoty navštívilo 76 členů.

- Sdružení rodičů a přátel školy uspořádalo zájezd do Brna na Polskou krev, škola uspořádala zájezd do Janáčkova divadla v Brně na balet Sněhurka a sedm trpaslíků.

- 19. června byl uspořádán pietní akt u pomníku (v r. 1945 tam tragicky zahynuli tři vojáci občané Hlubokých Mašůvek) v lese Vápenice u Kravska, kterého se zúčastnilo několik desítek občanů Hlub. Mašůvek. Pietní akt se konal také v naší obci – pomník u prodejny Jednoty.

- Škola uspořádala III. ročník Memoriálu Ctibora Čermáka.

- V červenci uspořádán turnaj v kopané za účasti mužstev: Crystalex Nový Bor, Keramika Znojmo, JZD Práče, VTJ Slavia Hluboké Mašůvky.

- Myslivecké sdružení Hluboké Mašůvky uspořádalo 2. listopadu hon v katastru obce Plenkovice za účasti 12 střelců z Francie, sloveno 268 bažantů. Večer uspořádána taneční zábava, hrála Mašovanka. 9. listopadu další hon – účast 42 střelců, sloveno 186 bažantů kohoutů.

- V roce 1985 se narodilo 16 dětí, zemřelo 9 občanů (8 církevních a 1 občanský pohřeb).

- 12. listopadu vypukl požár v kolně Jana Vodáka, rozšířil se na celý objekt. Zasahoval Veřejný požární útvar Znojmo za pomoci místních požárníků.

- Myslivecké sdružení v katastru Na Únanovských odchytilo 21 zajíců, kteří byli odesláni do Francie.

- 2. prosince se oteplilo a pod tíhou vlhkého sněhu se prolomila střecha ocelové kůlny na zemědělském středisku, spadla část stodoly Jos. Ševčíka, velké škody byly v lesích, zejména na menších porostech.

- V provozovně RaJ Pod lipami uspořádána Silvestrovská zábava, účinkovala Mašovanka: Fr. Salát – harmonika, Ferd. Fruhwirt – trubka, Jos. Jeřábek – trubka, Bedřich Vrátil – saxofon, Josef Vodák – bicí souprava.

Rok 1995

– Odešel do důchodu ředitel školy Zdeněk Adámek, který zde působil v letech 1957 až 1959 a v letech 1964 až 1995.

- Dokončena I. etapa plynofikace obce. Provedeny 104 přípojky.

- Vybudován nový most v tělese hráze rybníka přes Plenkovický potok.

- Na Mariánském náměstí zřízena veřejná telefonní budka.

- P. Robert Bösner, farář z rakouského poutního místa Maria Dreieichen byl jmenován čestným občanem Hlubokých Mašůvek.

- Oslavy 775. výročí první písemné zmínky o naší obci. Vydána publikace „Po stopách historie, života a pověstí Hlubokých Mašůvek“

- Žáci školy se naposledy zúčastnili školního zájezdu do Ratiboře, kam byly v rámci družebních styků pořádány školní výlety od roku 1970.

- Místní lidová knihovna měla 190 čtenářů, kteří si vypůjčili 1 935 knih.

- Během roku uspořádáno 69 kulturních a společenských akcí s účastí 5 468 osob.

- Sbor pro občanské záležitosti uspořádal sedmkrát vítání občánků a oslavu tří stříbrných svateb.

Rok 2005

- Obec získala nové symboly – prapor a znak – které byly posvěceny na slavnosti dne 11. června

za účasti krajského hejtmana Stanislava Juránka.

- P. Ludvík Tichý byl jmenován čestným občanem Hlubokých Mašůvek.
- Byla vydána publikace „Hluboké Mašůvky – O budovách a jejich historii – Pohlednice obce“ – autor Zdeněk Adámek.
- Budování kanalizace a vodovodu v lokalitě Nivy.
- Dokončena výstavba a zahájen zkušební provoz čistírny odpadních vod.
- Zahájeny opravy střechy farní budovy.